

வீத்தியும் விளைவும்

செல்லம், ஹைதராபாத்

வித்து: ஐயா, துழிகொள் நோய்கள் துற்ற எனத் தொடங்கும் பழமுதிர் சோலைத் திருப்புகழில் உலக நூல்கள் வாதையற்று என்று கூறுகின்றாரே! உலக நூல்கள் கற்பது வேதனை என்பது ஏன்?

விளைவு: சைவ சித்தாந்தத்தில் உலக நூல்கள் பாச ஞானம் எனப் பெறும். இதனைக் குறித்து அருளாளர்கள் இப்படித்தான் கருத்துத் தெரிவிப்பார்கள். மணிவாசகப் பெருமான் 'கல்வி எனும் பல்கடல் பிழைத்தும்' என்றும்

'கற்றாரை யான் வேண்டேன் கற்பனவும் இனி அமையும் என்றும் திருவாசகத்தில் பேசுவார்.

ஒருபடி மேலேபோய் 'கல்லாத பேரே நல்லோர்கள் நல்லோர்கள்' என்பார் தாயுமானவர்.

இதனுடைய உட்கருத்து நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். கல்வி கற்பதன்நோக்கம் அதனை அனுபவமாகப் பெறுதல். புலால் உண்ணாமை, கள்ளுண்ணாமை, பொய்யாமை, அறம் பிழையாமை என்ற தலைப்புகளைக் கற்றுத் தேர்ந்து அவ்வாறு ஒழுகாதார் கற்பதனால் ஆய பயன் என்?

புலால் உண்ணாமை கற்றவர், புலால் தவிர்ந்து ஒழுகினாலே தான் பயன்.

எனவே நூல்கள் தருவது அபர ஞானம். அது அனுபவ ஞானமாகாவிடில் அதனால் பயன் ஏதும் இல்லை. உலக நூல்கள் மட்டும் கற்றுத் தம்மை அறிவுடையார் என கருதிக் கொள்பவர் பெறுவது வேதனையே!

கார் ஓட்டுவது எப்படி என்கின்ற நூலை முழுமையாகப் படித்து முடித்தவரை நம்பி காரில் ஏற முடியுமா?

சமையல் செய்வது எப்படி என்ற நூலை முழுமையாகப் படித்தவர் சமையலை நம்பிச் சாப்பிட உட்கார முடியுமா?

இவரிடம் எல்லாம் நாம் எதிர்பார்ப்பது அனுபவ ஞானத்தையே என்பது சொல்லாமற் புரிகிறதல்லவா?

ஆன்ம ஞானமும் அப்படித்தான்!

வெறும் சாத்திரங்களைப் படித்து அவ்வுண்மைகளைப் பேசித் திரிவதால் வருவது வேதனையே! பின் வேதனை சாதனையாவது அன்பு பயின்று அனுபவத்தால் இறையை உணர்தல்.

இதனை அருணகிரி நாதர் தொடர்ந்து கூறுவதையும் உன்னுக!

உலக நூல்கள் வாதையற்று

சுகமுள அனுபூதி பெற்று மகிழாமே

என்று தெளிவடைகின்றோம்.

எனவே உலக நூல்கள் கற்பது வாதனை என்பது 'உலகில் அருள் நூல்கள் கற்பதோடு நின்று விடுவதாம்! அது துன்பத்தையே நல்கும்.

ஏனெனில் அது நாம் கற்றவர் என்ற செருக்கையும், எல்லாம் தெரிந்து கொண்டோம் என்ற அறியாமையையும் வளர்த்துத் துன்பத்தை நல்கும். எனவே இத்துன்பத்தை நீக்கி பேரின்பம் தரும் அனுபவம் பெறுக என்று அறிவுறுத்துகிறார்.

பதில்கள்: செந்தமிழரசு